

Effe bijkletsen met: Jeremy Buchly

Op zijn allerlaatste ‘werkdag’ van vijf seizoenen V.V. Gilze zette Jeremy met zijn team, in de nacompetitie, de kroon op het werk. Daar ging aan vooraf, een zinderend slot van de reguliere competitie. Vier titelkandidaten, met nog enkele wedstrijden te spelen, waaronder Gilze 1.

Dat ene schamele puntje ontbrak voor het kampioenschap. Dan maar vol aan de bak, en promoveren via de nacompetitie. Drie wedstrijden in 8 dagen winnen, dat was de niet geringe opdracht. Gilze 1 kwam zag en won deze drie wedstrijden met goed voetbal, waarvan veel publiek getuige was. Bijgevolg

steeds weer een heerlijke voetbalsfeer. Alle reden om wat bij te kletsen met Jeremy over zijn zo succesvol verlopen vijf seizoenen bij de V.V. Gilze.

Hoe kijkt Jeremy terug op de nacompetitie?

Jeremy: “Deze drie wedstrijden die ons promotie brachten zullen het langst in mijn herinnering blijven. De V.V. Steen leek me vooraf een niet al te moeilijke opgave (7-1). Dan de V.V. Bavel strijdend voor lijfsbehoud in de tweede klasse. Daar lag meer druk op. Maar het heilige geloof was er, het kan, het moet, dat gevoel overheerste. Vanaf het eerste fluitsignaal speelden we met overtuiging en passie, voetbal van een prima niveau (4-1). Bavel, een overigens zeer sportieve tegenstander, werd terugverwezen naar de derde klasse. Dan de laatste hobbel, tegen V.V. Groen Wit op het sportpark Blauwe Kei van de V.V. Baronie. Ook nu streden we met ongelooflijk veel passie en drang naar voren. Met weer de, het kan, het moet mentaliteit speelden we ook deze wedstrijd (3-1). De uiteindelijke winst in de nacompetitie was dik verdiend. Dat maakt een doelsaldo van 14 voor en 3 tegen, wel duidelijk.”

Zo zegt Jeremy met terechte trots. Dan de ontlading, het laatste fluitsignaal. De euforie spatte ervan af bij de V.V. Gilze aanhang. Op het veld, op de tribune en langs de lijn, zoals in vele media te lezen was en op filmpjes nog te zien. Of wil Jeremy hier nog wat aan toevoegen?

“Zeker wil ik dat. Een compliment aan bestuurslid Paul Denissen die microfoon met allure ter hand nam en de euforie begeleidde. Het was die dag Vaderdag. Alle vaders van de spelers werden verzocht naast elkaar te gaan staan op de tribune. Waarna alle spelers op hun vaders toeliepen, en samen na een knuffel, een handgebaar, van dit succes konden genieten. Dat was ook een moment dat mij zeer emotioneerde. Ook mijn helaas veel te vroeg overleden vader (ooit ook sportcoach) had hier ook kunnen staan. Wat zou ook hij, als vader trots, zijn geweest.”

Zo omschrijft Jeremy deze bijzondere beleving. We gaan even terug in de tijd. Jeremy als sollicitant bij de selectiecommissie van de V.V. Gilze op bezoek. Wat herinnert hij zich daar nog van?

Jeremy: "Dat was o.a. de volgende vraag. Welke doelen wil je als trainer/coach bereiken? Mijn antwoord toen: De V.V. Gilze naast de V.V. Rijen in de tweede klasse brengen en de allereerste derby met winst afsluiten. Met deze doelen ga ik scoren bij de V.V. Gilze was mijn gedachte. Met wat humor, en zo op het sentiment inspelen dat moet binnenkomen. En zie, weliswaar niet in deze volgorde, maar de toen gestelde doelen, zijn bereikt! Van de V.V. Rijen werd 11 november 2018 gewonnen in een bekerwedstrijd en zeer recent staat ook Gilze in de tweede klasse."

Aldus Jeremy. Zijn doelen bleken dus geen loze woorden. Hoe voelde Jeremy zich als nieuwkomer binnen de V.V. Gilze clubcultuur?

Jeremy: "De V.V. Gilze is een aantrekkelijke vereniging voor een voetbaltrainer. Het feit dat Theo Ducanoux, mijn voorganger, zich na 1 seizoen behoorlijk kon verbeteren, maakte voor mij de weg vrij. Theo, maar ook van Emiel Heefer (voorganger van Theo) waren positief over hun handelingsvrijheid als voetbaltrainer bij de V.V. Gilze. Zonder enige overdrijving zeg ik. De V.V. Gilze heb ik ervaren als een 'warme' vereniging. Ik beleefde er een thuisgevoel. Maar ook familieleden en mijn vriendin Lenette voelden zich er altijd welkom en opgenomen."

Zo is Jeremy zijn ervaring. Tijdens Jeremy zijn V.V. Gilze tijd veranderde het nodige in zijn persoonlijke leven. Wat had dat zoal tot gevolg?

Jeremy: "Gevolg daarvan was dat ik op mijn 'regelkwaliteiten' werden aangesproken. In deze periode beleefden we de geboorte van ons dochtertje Vivien en ons zoontje Colin. Ook volgde ik enige tijd een opleiding in relatie tot mijn werk. We kochten een huis. Als ik er nu op terugkijk hebben Lenette en ik dat aardig kunnen managen. Als nieuwbakken pa ben je aanvankelijk nog wat onhandig. Maar ik leerde snel. Dat vergrootte het respect voor mijn ouders en vroeg me wel eens af, hoe deden die dat vroeger allemaal?"

Wat waren zoal jouw oplossingen m.b.t. de club?

Jeremy: "De opleiding die ik volgde vroeg om een duidelijke oplossing. Met Joep van den Ouweland (mijn opvolger) werd overeengekomen de trainingen te gaan verzorgen. En ja, je ontkomt niet aan ad hoc oplossingen. Bij de geboorte van Vivien was Ruben Cornelissen mijn vervanger tijdens de bekerwedstrijd tegen Advendo. Als onderwijzer toch ook wel een autoriteit. Ik wilde live de stand volgen, ook wie er gescoord had. (service van de club). Toen na enige tijd Jan Oprins, onze grensrechter,

als doelpuntenmaker van de 9-0 werd opgegeven vond ik dat wel een leuk gevonden geintje. Ik geloofde het verder wel. Uiteindelijk bleef de teller op 25-0 steken. Deze uitzonderlijke uitslag had tot gevolg dat Ruben Cornelissen van mening was, dat Gilze 1 een prestatie van formaat had geleverd die mij als trainer nooit eerder was gelukt. Hij verbond daaraan de conclusie een betere trainer te zijn. Dus Ruben wat let je, er ligt een weg voor je open.”

Was Jeremy de trainer bij de V.V. Gilze die hij wilde zijn?

Jeremy: “Dat zeker, ik voelde geen weerstand. Als solist zet je jezelf al snel buitenspel. Ik werkte prettig samen met Rob Oprins (coördinator selectie) en Wesley van Gurp van Gilze 2. De communicatie met de technische commissie verliep soepeltjes. Ook over de samenwerking binnen de staf had ik niets te klagen. Iemand in de schijnwerpers plaatsen is altijd een beetje tricky. Toch denk ik dat niemand mij kwalijk neemt dat ik even stil sta bij de betekenis van Remco van Hoek voor de V.V. Gilze. Remco als staflid was voor mij een klankbord. Remco zijn rol als aanvoerder. Hij beschikt over een natuurlijk overwicht. Is niet dwingend naar zijn medespelers en bewaart kalmte en het overzicht. Paniekerig reageren, daarop valt hij niet te betrappen. Waarom Remco? Niet zozeer vanwege deze kwaliteiten. Maar vooral vanwege de wijze waarop hij revalideerde van zijn kruisband-blessure, die hij opliep in een thuiswedstrijd tegen Waspik (20/21). Hij had een lange weg te gaan. We hadden regelmatig overleg over de voortgang. Hoe graag ook we Remco zijn rentree wilde laten maken. Dat hij hierbij niet overhaast te werk is gegaan heeft zich uitbetaald. Maar naast Remco heeft iedereen van onze spelersgroep het beste van zichzelf gegeven om tot dit resultaat te komen. Ik heb genoten van een vriendengroep die tevens een prachtig voetbalteam vormen. Een hechte groep die zich nog verder kan ontwikkelen waarbij ik m.n. Joep van den Ouweland alle succes wens. Dan de V.V. Gilze supporter. Het is maar zeer de vraag of ik nog ooit in mijn leven in zo’n korte tijd zoveel felicitaties en omhelzingen te verwerken krijg. Mijn V.V. Gilze periode zal ik met een bijzonder gevoel blijven herinneren.” Zo besluit Jeremy.

Het voelt een beetje vreemd dat Jeremy het komend seizoen de trainer van de V.V. Rijen zal zijn. De man waar we zo vertrouwd mee waren geraakt. Maar iedere trainer is een passant. Jeremy de passant die nog lang in positieve zin in onze herinnering zal blijven. Zeker niet alleen vanwege zijn succesvolle periode bij de V.V. Gilze. Jeremy bedankt voor wat jij betekende voor de V.V. Gilze en alle succes bij onze Noorderburen van de V.V. Rijen. Het ga je goed, vooral ook in jouw persoonlijke leven.

Naschrift redactie website VV Gilze:

Dit was feitelijk de laatste bijdrage van onze 'vliegende' reporter Jos van Dongen.

Vele jaren en, voorzover we hebben kunnen nagaan, heeft Jos vanaf 1995 steeds de bijkletspraatjes verzorgd. In het begin destijds voor het clubblad De Voorzet en later voor de website van VV Gilze. Laten we even uitgaan van ca 5 a 6 interviews per jaar, dan hebben we het over ca 150 interviews. Geweldig natuurlijk dat Jos dit allemaal heeft gedaan en over een zo lange periode. Het leverde veel leesplezier op! Dank je wel Jos!